

saadan Vilkaarlighed. Jeg tror nu ikke meget paa dette. Jeg tror, at der mangler virkelig fuldt gyldige Beviser for, at Kommunalbestyrelserne have handlet vilkaarligt over for de enkelte Personer. De kunne efter Loven ligne efter Formue- og Lejlighed, og jeg tror, at man baade bør og kan gaa ud fra, at de i Virkeligheden samvittighedsfuldt og dygtigt opfyldte dette. De kunne naturligvis tage fejl. Det er umuligt for en Kommunalbestyrelse, naar Ligningen er lagt, at kunne sige: Nu er den saa retfærdig, at der ikke er en eneste Skatteyder, der er taget for haardt paa, eller en anden, der er paalignet for lidt. Men hvor den har taget fejl, er det sket i god Tro, og ikke fordi den vilkaarlig har sagt: Nu skal den og den Mand have et ekstra Skattepaalæg, det kan more os, det kan han have godt af. Men naar en Skatteyder mener, at en Fejl er sket, er der jo Overinstanser; som kunne paakaldes. Det undrede mig at høre det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) tale med saa stor Despekt om Amsraadene. Naar der i al Almindelighed tales om den kommunale Styrelse Landet over, anses Amsraadene som særlig aristokratiske, og det var derfor ejendommeligt for mig at høre netop det ærede Medlem udtale sig med saa liden Respekt om disse Raad i deres Gerning som Overligningsmyndighed. Jeg tror nu, at det ærede Medlem noget tager fejl, naar han mener, at Afgørelsen af Skatteklager sker paa den Maade, at Godeejernes Repræsentanter plus Amtmanden stille sig paa den ene Side, og paa den anden Side staa de Medlemmer, der ere valgte af delegerede for Sogneraadene. Der var en Tid, den ligger noget tilbage, hvor det ved Lejlighed — men ganske sikkert ved større Afgørelser end Skatteklager — kunde ske, at Stillingen blev saaledes, at Amsraadene præcist delte sig i disse to Halvdele, men jeg tror, at det ligger en Del Tid tilbage, og at det nu er ret sjældent; og jeg tror, at det aldrig er kommet til at gaa saadan, hvor der var Tale om Afgørelse af Skatteklager. Jeg er vis paa, at Amsraadenes Medlemmer, Formanden indbefattet, se sagligt paa Tingene. De se paa de foreliggende Oplysninger, som Skatteklageren og det Sogneraad, over hvis Skatteansættelse, der er klaget, hver for sig have bragt til Veje, og saa afgøre de Sagen, ikke paa den Maade, at Godejerne og Amtmanden stemme for at forandre Sogneraadets Ansættelse, og Sogneraadens Repræsentanter for at fastholde den, og det uden Hensyn

til de foreliggende Oplysninger. Det er et ret stærkt Angreb paa Amsraaden; de have, udtalte det ærede Medlem, ved denne Behandlingsmaade vist sig endog fuldstændig umulige som Overpaaklagemyndighed. Jeg tror unægtelig, at dette — mildt sagt — er i høj Grad overdrevent. Det ærede kongevalgte 12te Medlem klagede dernæst over, at § 7 gav et for stort Spillerum og sammenlignede den med den tilsvarende Paragraf, der blev vedtagen i dette Ting i Fjor. Men det ærede Medlem tog for meget med paa den ene Side og for lidt paa den anden. Det ærede Medlem nævnte, hvorledes der efter Regeringsforslagets § 7 kan lægges indtil 30—50 pCt. til efter Næringserhvervets forskellige Art, og at der til den saaledes udfundne Skatteindtægt kunde lægges indtil 35 pCt. til eller fradrages indtil 65 pCt. I Mod sætning hertil udtalte det ærede Medlem, at man efter Landstingets Forslag i Fjor kunde gaa en Fjerdedel op og en Fjerdedel ned og intet videre. Men naar man vil sammenligne de to Paragraffer, maa man holde sig til de samme Bestemmelser i dem begge, og saa bliver Sammenligningen, at efter Regeringens Forslag kan man gaa en Trediedel op og to Trediedele ned, og efter Landstingets i Fjor en Fjerdedel op og en Fjerdedel ned, alt efter den enkelte Skatteydere Formue og Lejlighed. — Angaaende Fordelingsreglerne har det ærede Medlem overset, at disse ikke ere Regeringens Forslag. Det har det ærede Medlem overset, thi det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde set noget om, hvor meget der vilde falde til Købstæderne og hvor meget til Landkommunerne efter disse Regler. Muligvis findes der noget derom i Anmærkningerne, udtalte det ærede Medlem. Nej, det gør der ikke, for Regeringen havde foreslaaet det, som det ærede Medlem nu saa tilbage til med megen Interesse, nemlig Bestemmelser om 35 pCt. til Kjøbenhavn og Købstæderne og 65 pCt. til Landet. Det er det, som er forandret ved 3die Behandling i Folketinget, hvor der er blevet indført ny Fordelingsregler, som sikkert have betydelige Fortrin, hvad der jo allerede her med stor Anerkendelse er blevet udtalt af et Medlem, der før havde Ordet, idet disse Regler rumme en retfærdig og paa Kommunernes virkelige Bæreevne bygget Fordeling. Det ærede Medlem ønskede, at der i ethvert Tilfælde ved denne Fordeling ikke skulde tages Hensyn til, hvad Kommunerne ydede til de fattiges Kasser, fordi Bidragene fra disse maaske i enkelte Til-